

romans. Bellini'nin iki perdelik ciddi operalarından biridir. Bellini, Napoli'de konservatuvar eğitimi sırasında iken yazdığı Do minor Senfonisi'nden motifleri bu operada tekrar kullanmıştır. Bellini, 10 operasından 7 tanesinin librettosunu Felice Romani ile yapmıştır. Agrigento Dükü IV. Carlo'nun oğlu Fernando ve Messina Dükü'nün kızı, dul Bianca arasında geçen olayları anlatır.

CD'deki (5-6-7) 3. eser yine Rossini'nin "Matilde di Shabran" (Shabranlı Matilde) adlı (semiseria) yarı ciddi iki perdelik operasıdır. Olaylar İspanya'da Corradino Şatosunda ve yakınlarında geçer. Tenorun "Matilde Ebben!" girişi ile başlayan resitatif daha sonra Matilde'nin "Ami alfin? E chi non ama" (Sonunda sever misin? Kim sevmek ki!) adlı Rondò ile devam eder. Yine Rossini aceliteleri ile karşı karşıya kalırız. Bu CD'de Cuberli kendi yazdığı aceliteler ve varyasyonlar ile bizleri şaşırtmaktadır, o duru ve esnek sesiyle.

CD'deki (8-9-10) 4. eser Donizetti'nin "Rosmondo d'Inghilterra" adlı yine çok fazla tanınmamış iki perdelik ciddi operasıdır. İngiliz II. Enrico'nun aşığı Rosamund Clifford efsanesi üzerine yazılmıştır. Flüt girişinden sonra başlayan "Perché non ho del vento" aryası tıpkı Rossini operaları aryaalarına benzemektedir.

CD'deki (11-12-13-14-15) son eser ise yine Rossini'nin "Ermione" adlı ender iki perdelik ciddi operasıdır. Ermione'nin mutsuz aşkını anlatır opera.

CD'deki eserler: 1. Rossini: L'Assedio di Corinto, «L'ora fatal s'appressa» 2. Rossini: L'Assedio di Corinto, «Giusto ciel ! in tal periglio» 03. Bellini: Bianca e Fernando, «Ove son ? Che m'avvenne?» 04. Bellini: Bianca e Fernando, «Sorgi, o padre, e la figlia rimira» 05. Rossini: Matilde di Shabran, «Matilde. Ebben?» 06. Rossini: Matilde di Shabran, «Ami alfin ? E chi non ama» 07. Rossini: Matilde di Shabran, «Non è vero ?/Anzi è verissimo» 08. Donizetti: Rosmonda d'Inghilterra, «Volgon tre lune...» 09. Donizetti: Rosmonda d'Inghilterra, «Perché non ho del vento» 10. Donizetti: Rosmonda d'Inghilterra, «Torna, torna, o caro oggetto» 11. Rossini: Ermione, «Essa corre al trionfo!» 12. Rossini: Ermione, «Di che vedesti piangere» 13. Rossini: Ermione, «Ah, voglia il ciel» 14. Rossini: Ermione, «Amata, l'amai» 15. Rossini: Ermione, «Un' empia mel rapi!»

Hande Dalkılıç

Ulvi Cemal Erkin'in solo piyano için tüm eserleri CD'si

Kalan Müzik, 2008

Çalışmalarını Türk bestecilerin piyano için eserleri üzerinde yoğunlaştıran ve bu bağlamda mesleki çizgisini şekillendirdiği dikkat çeken piyanist Hande Dalkılıç, 2000 yılından itibaren Ahmed Adnan Saygun, Muammer Sun ve Cemal Reşid Rey'in eserlerinden oluşturduğu repertuarını kaydetmiş, çağdaş Türk bestecilerinin tanıtımında öncü görev üstlenen piyanistlerimizden biri olmuştur. Dalkılıç'ın en son 2008 yılında Kalan Müzik etiketiyle çıkardığı CD'sinde Türk beşlerinden Ulvi Cemal Erkin'in "Beş Damla", "Sonat", "Duyuşlar" ve "Altı Prelüd" başlıklı piyano yapıtlarını yorumlaması ve dolayısıyla Erkin'in tüm solo piyano eserlerini tek bir CD'de kaydetmesi, bu kayda, şüphesiz, arşiv kimliği kazandırmıştır.

İlk kez Ulvi Cemal Erkin tarafından 1931 yılında Sivas Orduevinde seslendirilen, Animato, Lento, Tranquillo, Energico ve Moderato adlı parçalardan oluşan ve Erkin'in 1950'de orkestrasyonunu yaparak "Keloğlan" için bale müziği haline getirdiği "Beş Damla"yı ve 1937 yılında bestelediği ve ilk seslendirilişini eşi Ferhunde Erkin'in 1947'de Ankara Halkevi'nde gerçekleştirdiği 11 kısa parçadan oluşan "Duyuşlar"ı yorumlarken, Dalkılıç, Erkin'in ait olduğu dönemin karakteristik özelliği olan halk ezgilerine, makamsal motiflere ve aksak ve düzensiz ritimlere yaptığı göndermeleri akıcılıkla duyurmakta ve içselleştirdiğini dinleyiciye hissettirmektedir. Yavaş tempolu parçaların ağıtsal havası, "Küçük Çoban"ın hüzünlü türküsü, "Kağrı"nın ilerleyişinin sol eldeki ritmik kalıpla desteklenişi, "Ağlama Yar Ağlama"daki sağ elin teselli eden

melodik cümleleri ve Ege'nin şiirsel Zeybeği tüm karakteristik özellikleriyle, Dalkılıç'ın yalın ve zevkli piyanistik bakış açısıyla duyurulmaktadır.

Erkin'in 1946 yılında bestelediği ve eşi piyanist Ferhunde Erkin'in 1948'de ilk seslendirilişini Ankara Radyosu Stüdyolarında yaptığı "Sonat"ın lirik ve romantik çağrışımlarına rağmen halk müziği özelliklerinden ödün vermemesi, Dalkılıç'ın, eserin havasına uygun "grandioso" yorumu ile öne çıkmaktadır. 1965-1967 yılları arasında bestelediği ve piyanist Gülay Uğurata'nın 1969 yılında Ankara Radyosunda ilk kez seslendirdiği "Altı Prelüd" ise, bestecinin soyut yazımına örnek teşkil ederken bu özelliğiyle CD'deki diğer yapıtlardan farklı bir konumda görülebilir.

